

data de 17 a lunii curente pentru luna anterioară situațiile privind monitorizarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal pentru aparatul propriu și pentru instituțiile publice aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, indiferent de modul de finanțare.

Art. 3. — (1) Ordonatorii principali de credite ai instituțiilor publice finanțate din bugetele locale vor depune la direcția generală a finanțelor publice județeană și a municipiului București, după caz, până la data de 12 a lunii curente pentru luna anterioară, situațiile privind monitorizarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal pentru aparatul propriu și pentru instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, indiferent de modul de finanțare.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor transmite la Ministerul Finanțelor Publice până la data de 17 a lunii curente pentru luna anterioară situația centralizatoare, pe județ și, respectiv, pe municipiul București, privind monitorizarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal.

Art. 4. — Ordonatorii de credite bugetare au obligația să se încadreze în cheltuielile de personal și în numărul maxim de posturi aprobate în condițiile legii, prin bugetele proprii și prin anexele la acestea.

Art. 5. — Ordonatorii principali de credite prevăzuți la art. 2 vor depune la Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 30 de zile de la data publicării legilor bugetare anuale în Monitorul Oficial al României, Partea I, situația privind repartizarea până la sfârșitul anului, pe fiecare lună, a cheltuielilor de personal aprobate, având în vedere asigurarea condițiilor de desfășurare a activității potrivit atribuțiilor acestora, numai pentru aparatul propriu și instituțiile publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, după caz, aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora.

Art. 6. — (1) Ordonatorii principali de credite prevăzuți la art. 3 vor depune la direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, după caz, în termen de 50 de zile de la publicarea legilor bugetare anuale în Monitorul Oficial al României, Partea I, situația privind repartizarea până la sfârșitul anului, pe fiecare lună,

a cheltuielilor de personal aprobate, având în vedere asigurarea condițiilor de desfășurare a activității potrivit atribuțiilor acestora, numai pentru aparatul propriu și instituțiile și serviciile publice finanțate integral din bugetele locale, aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor transmite la Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 5 zile de la primirea situațiilor prevăzute la alin. (1), situația centralizatoare pe județ, respectiv pe municipiul București, privind repartizarea pe fiecare lună a cheltuielilor de personal aprobate.

CAPITOLUL II

Contravenții și sancțiuni

Art. 7. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții:
a) prezentarea de date eronate în situațiile transmise potrivit prezentei ordonanțe de urgență;
b) depășirea numărului maxim de posturi aprobat;
c) nerespectarea termenelor de transmitere a datelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către personalul cu atribuții de control din cadrul Curții de Conturi și al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 8. — Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la art. 7 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 9. — Ordonatorii principali de credite vor raporta lunar numărul de posturi și plățile de casă aferente cheltuielilor de personal la datele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și în structura stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 1 iunie 2005.
Nr. 48.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ **pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995** **privind asigurările și reasigurările în România**

Unul dintre angajamentele asumate de România în cadrul procesului de negociere a capitolului 3 „Libera circulație a serviciilor” îl reprezintă modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, până la data de 30 iunie 2005.

Acest angajament este cuprins și în Programul de guvernare al Guvernului României, fiind inclus în Planul de măsuri prioritare pentru integrare europeană, monitorizat bilunar.

De asemenea, legislația secundară are același termen de adoptare, sfârșitul lunii iunie 2005, și este condiționată de intrarea în vigoare a legii de modificare a Legii nr. 136/1995.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 1¹, cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *contractant al asigurării* — persoana care încheie contractul de asigurare pentru asigurarea unui risc privind o altă persoană și se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare;

2. *autovehicul* — vehicul cu propulsie proprie, inclusiv remorci, semiremorci sau atașe tractate ori netractate, după caz;

3. *persoană păgubită* — persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;

4. *prejudiciu* — efectul negativ suferit de persoana păgubită prin producerea unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;

5. *Birou Național* — organizație profesională, constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU, și care grupează societățile de asigurare care sunt autorizate într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;

6. *Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România* — biroul național din România;

7. *limitele teritoriale de acoperire ale asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule:*

a) teritoriul României;

b) teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și cele aparținând Spațiului Economic European;

c) teritoriul statelor care leagă direct două țări membre ale Uniunii Europene în care nu există birou național;

8. *Carte Verde* — document internațional de asigurare emis în numele biroului național, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU;

9. *franșiză* — partea din prejudiciu suportată de persoana păgubită, stabilită ca valoare fixă sau procent din despăgubirea totală prevăzută în contractul de asigurare de răspundere civilă.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În sensul prezentei legi, este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, precum și tramvaie, în limitele teritoriale de acoperire.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Asigurarea obligatorie se practică:

a) de către societățile de asigurare din România autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) de către societățile de asigurare autorizate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii

Europene care desfășoară activitate în România conform dreptului de stabilire și liberei circulații a serviciilor.

Societățile de asigurare care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform alin. 1, la cererea potențialului asigurat, încheie asigurarea eliberând un înscris doveditor.“

4. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Prin contractul de asigurare, contractantul asigurării sau asiguratul se obligă să plătească o primă asigurătorului, iar acesta se obligă ca, la producerea riscului asigurat, să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau terțului păgubit despăgubirea ori suma asigurată, denumită în continuare *indemnizație*, rezultată din contractul de asigurare încheiat în condițiile prezentei legi, în limitele și la termenele convenite.“

5. La articolul 10 alineatul 3, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) obiectul asigurării: bunuri, persoane, răspundere civilă, credite și garanții, asigurări de pierderi financiare, alte asigurări;“.

6. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Încheierea contractului de asigurare se probează cu polița de asigurare sau cu certificatul de asigurare emis și semnat de asigurător ori cu nota de acoperire emisă și semnată de brokerul de asigurare. Documentele care atestă încheierea unei asigurări pot fi semnate și certificate prin mijloace electronice, în condițiile prevăzute de Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică.“

7. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Dacă, înainte de a începe obligația asigurătorului, riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibilă, precum și în cazul în care, după începerea obligației asigurătorului, producerea riscului asigurat a devenit imposibilă, contractul se reziliază de drept, iar în eventualitatea în care asiguratul sau contractantul asigurării a plătit toată prima sau o parte din aceasta, acesta este îndreptățit să o recupereze proporțional cu perioada neexpirată a contractului de asigurare.

Diferența dintre prima plătită și cea calculată conform alin. 1 se restituie asiguratului sau contractantului asigurării numai în cazurile în care nu s-au plătit ori nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.“

8. Alineatul 2 al articolului 17 va avea următorul cuprins:

„Asigurătorul este obligat să îl informeze pe asigurat despre consecințele nep plății primei la termenul de plată pentru cazul prevăzut la alin. 1 și să prevadă aceste consecințe în contractul de asigurare.“

9. Articolul 20¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 20¹. — Denunțarea contractului de asigurare de către una dintre părți se poate efectua numai cu notificarea prealabilă a celeilalte părți, care trebuie făcută cu cel puțin 20 de zile înainte de denunțare.“

10. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — În limitele indemnizației plătite, asigurătorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării contra celor răspunzători de producerea pagubei, cu excepția asigurărilor de persoane,

iar în cazul în care în vigoare era o asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule și împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, conform art. 54 alin. 2 și 3.

Asiguratul răspunde de prejudiciile aduse asigurătorului prin acte care ar împiedica realizarea dreptului prevăzut la alin. 1.

Asigurătorul poate renunța, în totalitate sau în parte, la exercitarea dreptului prevăzut la alin. 1.“

11. Alineatul 2 al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„Despăgubirile nu pot depăși valoarea bunului din momentul producerii riscului asigurat, cuantumul pagubei și nici suma la care s-a făcut asigurarea.“

12. După alineatul 3 al articolului 31 se introduce un nou alineat, alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Un asigurat care a încheiat un contract de asigurare de viață individual trebuie să aibă la dispoziție o perioadă de 20 de zile de la data semnării contractului de către asigurător, în intervalul căreia poate să denunțe acel contract. Aceste prevederi nu se aplică contractelor de acest tip cu o durată de 6 luni sau mai mică.“

13. Alineatul 2 al articolului 36 va avea următorul cuprins:

„Orice altă plată, indiferent de forma sub care este făcută de asigurător, diferită de indemnizația de asigurare sau de suma reprezentând restituirea rezervei în condițiile alin. 1, nu va putea fi efectuată mai devreme de 6 luni de la data încheierii contractului de asigurare.“

14. După alineatul 3 al articolului 44¹ se introduce un nou alineat, alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Urmărirea debitorului dintr-un contract de credit pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute în acesta, inclusiv de plată la scadență a creditului, înainte de producerea riscului asigurat sau investirea cu formulă executorie a unui contract de credit bancar, precum și a garanțiilor reale și personale, după producerea riscului asigurat, nu constituie acțiune de recuperare a prejudiciului în sensul prevederilor alin. 3.“

15. Alineatele 1 și 2 ale articolului 48 vor avea următorul cuprins:

„Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate autovehicule supuse înmatriculării în România, precum și tramvaie au obligația să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule în limitele teritoriale de acoperire și să mențină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare.

Persoanele care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în afara teritoriului României se consideră asigurate, în condițiile prezentei legi, în una dintre următoarele situații:

a) dacă numărul de înmatriculare atestă asigurarea potrivit legii statului în care este înmatriculat autovehiculul sau acordurilor internaționale de asigurare valabile în România;

b) dacă posedă documente internaționale de asigurare valabile în România.“

16. Articolul 48¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 48¹. — La înscrierea în circulație, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare sau în cartea de identitate a unui autovehicul și la efectuarea verificărilor tehnice periodice, este obligatorie prezentarea dovezii existenței unei asigurări de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în condițiile prezentei legi.

Contractul de asigurare atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule. Încheierea contractului de asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule se dovedește cu polița de asigurare/documentul Carte Verde.“

17. Articolul 49 va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Asigurătorul acordă despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații răspund față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în conformitate cu:

a) legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de autovehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare;

b) legislația românească în vigoare, în cazul în care persoanele păgubite sunt cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care este valabil tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.“

18. Alineatele 2 și 4 ale articolului 50 vor avea următorul cuprins:

„În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile se acordă atât pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, cât și pentru persoanele aflate în acel autovehicul, cu excepția conducătorului autovehiculului respectiv.

.....
Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul sau cu utilizatorul autovehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau proprietarului, utilizatorului ori conducătorului autovehiculului răspunzător de producerea accidentului.“

19. Alineatul 1 al articolului 52 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care, pentru același proprietar de autovehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asigurătorii. Despăgubirea se va plăti integral de către asigurătorul la care s-a adresat persoana păgubită, urmând ca ulterior asigurătorul în cauză să se îndrepte împotriva celorlalți asigurători pentru recuperarea părții de despăgubire, plătită în numele acestora.“

20. Articolul 53 va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legii se stabilesc: aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, limitele teritoriale de acoperire, nivelul despăgubirilor, condițiile de plată, durata asigurării, facilitățile și penalizările aplicabile asiguraților, criteriile și condițiile pentru acordarea sau retragerea autorizației, persoanele care au obligația să încheie contracte de asigurare, modalitatea de gestionare a cazurilor de refuz al asigurătorului de a încheia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, dacă este cazul, precum și alte informații referitoare la acest tip de asigurare.“

21. Articolul 54 va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Despăgubirile se stabilesc în conformitate cu art. 49 pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită și asigurător ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească.

În cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de autovehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați.

Drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse pe teritoriul României de autovehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în străinătate se exercită împotriva asigurătorului prin reprezentanțele de despăgubiri sau prin Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, după caz, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 48 alin. 2.

Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane păgubite și asigurători se dă:

a) de către proprietarul autovehiculului răspunzător de producerea pagubei sau de conducătorul acestuia — numai în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58, pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințarea sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător. Această încuviințare constituie și avizare de daună pentru asigurătorul de răspundere civilă;

b) de către persoana fizică sau de reprezentantul legal al persoanei juridice păgubite, după caz, pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător în dublu exemplar.

În situațiile prevăzute la alin. 4, în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate temeinic motivată a ambilor soți, cum ar fi: spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate, de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.“

22. Articolul 55 va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — Despăgubirile se plătesc de către asigurător persoanelor fizice sau juridice păgubite.

Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului.

Despăgubirile se plătesc asiguraților dacă aceștia dovedesc că au despăgubit persoanele păgubite și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58.

Odată cu încasarea despăgubirii, persoanele păgubite vor declara în scris că au fost despăgubite pentru pagubele suferite și că nu mai au nici o pretenție de la asigurătorul de răspundere civilă și asigurat (persoana vinovată) în legătură cu paguba respectivă.

În situația efectuării plății de către asigurătorul de răspundere civilă direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asigurătorului de răspundere civilă eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii.

În cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asigurătorul conform prevederilor art. 22, eventuala diferență de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asigurat (persoana vinovată), dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depășește limita maximă a despăgubirii ce poate fi acordată de

asigurător pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de autovehicul, prevăzută de legislația în vigoare.“

23. Articolul 56 va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — Persoanele care folosesc pe teritoriul României autovehicule înmatriculate în străinătate și neasigurate în străinătate, potrivit art. 48 alin. 2, sau a căror asigurare expiră pe durata șederii în România datorează prime de asigurare conform prevederilor legale.

Personalul poliției de frontieră nu va verifica documentele de asigurare pentru autovehiculele înmatriculate în statele membre ale Uniunii Europene, pentru acestea numerele de înmatriculare fiind dovada asigurării.

La intrarea sau ieșirea din țară, personalul poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României va controla documentele de asigurare și va solicita proprietarului, împuternicitului acestuia sau conducătorului autovehiculului înmatriculat în state terțe dovada plății primei de asigurare datorate. Persoanele neasigurate sau persoanele care la control nu pot face dovada asigurării ori a plății acesteia vor fi obligate să încheie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule și să achite prima de asigurare la entitățile desemnate în acest sens de către asigurătorii care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform art. 5 alin. 1.

Autovehiculele înmatriculate în state terțe care intră pe teritoriul României de pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene nu vor fi supuse controlului privind documentele de asigurare, acest control putând fi efectuat numai prin sondaj.“

24. Articolul 57 se abrogă.

25. După alineatul 2 al articolului 60 se introduce un nou alineat, alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„Contribuția la Fondul de garantare se va calcula, evidenția, achita și se va raporta de către asigurători separat pentru asigurările generale și, respectiv, pentru asigurările de viață.“

26. Alineatul 3 al articolului 60 va avea următorul cuprins:

„În scopul unei cât mai bune fructificări, disponibilitățile Fondului de garantare astfel constituite vor fi plasate la Trezoreria Statului în instrumente purtătoare de dobândă, la instituții de credit, în instrumente ale pieței monetare, în titluri de stat sau titluri ale administrației publice locale, precum și în alte plasamente sau alocări stabilite prin legislația în vigoare.“

27. La articolul 60 alineatul 4, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) modul de constituire, administrare, structura bugetului de venituri și cheltuieli a Fondului de garantare.“

28. Alineatul 6 al articolului 60 se abrogă.

29. Alineatele 1 și 2 ale articolului 61 vor avea următorul cuprins:

„Se constituie Fondul de protecție a victimelor străzii, în vederea protejării persoanelor păgubite prin accidente de autovehicule supuse înmatriculării, precum și de tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat pentru răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.

Asigurătorii care practică asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule conform art. 5 sunt obligați să contribuie la constituirea fondului prevăzut la alin. 1 proporțional cu volumul primelor încasate pentru această asigurare, până la acoperirea obligațiilor de plată ale acestuia. Această contribuție nu va

depăși 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.“

30. Alineatul 4 al articolului 61 va avea următorul cuprins:

„În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor prin accidente produse de autovehicule, respectiv tramvaie, neasigurate, rămâne în sarcina persoanei păgubite o franșiză, care va fi egală cu limita minimă a despăgubirilor acordate la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, stabilită prin normele adoptate în baza art. 53.“

31. Alineatul 6 al articolului 61 va avea următorul cuprins:

„În scopul unei cât mai bune fructificări, disponibilitățile Fondului de protecție a victimelor străzii astfel constituite vor fi plasate la Trezoreria Statului în instrumente purtătoare de dobândă, la instituții de credit, în instrumente ale pieței monetare, în titluri de stat sau titluri ale administrației publice locale.“

32. La articolul 61, după alineatul 7 se introduce un nou alineat, alineatul 8, cu următorul cuprins:

„În caz de litigiu, drepturile persoanelor păgubite prin accidente de autovehicule supuse înmatriculării, precum și de tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, se exercită împotriva administratorului Fondului de protecție a victimelor străzii, desemnat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile alin. 5.“

33. După alineatul 6 al articolului 61¹ se introduce un nou alineat, alineatul 7, cu următorul cuprins:

„Sumele depuse la fondurile de protecție pot fi urmărite silit numai în vederea executării obligațiilor pentru care au fost constituite.“

34. Alineatele 1, 2 și 3 ale articolului 63 vor avea următorul cuprins:

„Constituie contravenție săvârșirea următoarelor fapte:

a) neplata la termen a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, către persoanele păgubite sau către asigurați, în condițiile normelor emise în baza art. 53;

b) neplata la termen a sumelor destinate fondurilor de protecție, precum și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor obligatorii;

c) nedepunerea la asigurați de către intermediarii în asigurări a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare;

d) nerespectarea de către asigurați a obligațiilor prevăzute la art. 36 alin. 2;

e) nerespectarea de către asigurați a obligațiilor prevăzute la art. 49;

f) neluarea de către asigurați a declarației de despăgubire prevăzute la art. 55 alin. 4;

g) nerespectarea de către asigurați a interdicției de recuperare a diferenței de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în condițiile art. 55 alin. 6;

h) necomunicarea de către brokerul de asigurare către asigurați a producerii riscului asigurat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare, în condițiile art. 19 alin. 3.

Contravențiile prevăzute la alin. 1 se sancționează după cum urmează:

a) pentru faptele asiguraților prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d), e), f) și g), cu avertisment scris sau cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei și cu

limitarea operațiunilor, cu interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurați a exercitării activității de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației asiguraților;

b) pentru faptele administratorilor, directorilor sau directorilor executivi, prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d), e), f) și g), cu amendă între 1—6 salarii medii pe societate, din luna precedentă datei constatării faptei;

c) pentru faptele agenților de asigurare, prevăzute la alin. 1 lit. c), cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei;

d) pentru faptele brokerilor prevăzute la alin. 1 lit. c) și h), cu avertisment scris sau amendă de la 10.000.000 lei la 25.000.000 lei și cu interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 lit. C pct. 62 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației.

Sanctiunile pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d), e), f) și g) se aplică fie asiguraților prevăzuți la alin. 2 lit. a), fie persoanelor prevăzute la alin. 2 lit. b).“

35. Alineatul 1 al articolului 64 va avea următorul cuprins:

„Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.“

36. Articolul 69 va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — Unitățile de poliție, unitățile de pompieri, unitățile medicale din cadrul sistemului medical public și privat, medicii de familie și celelalte autorități publice competente să cerceteze accidente de autovehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asiguraților, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, actele și datele cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate, în vederea stabilirii și plății de către asigurați a indemnizațiilor de asigurare.“

Art. II. — Prezenta ordonanță de urgență transpune următoarele prevederi ale directivelor europene:

1. Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind coordonarea legilor din statele membre privind asigurarea de răspundere civilă în legătură cu utilizarea vehiculelor cu motor și legalizarea obligației de asigurare pentru această răspundere (Prima directivă privind asigurarea auto) (Jurnalul Oficial L 103, 02/05/1972, p. 1)

— Art. 1, art. 2, art. 3, art. 6, art. 7.

2. Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (A doua directivă privind asigurarea auto) (Jurnalul Oficial L 8, 11/01/1984, p. 17)

— Art. 1, art. 4.

3. Directiva 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (A treia directivă privind asigurarea auto) (Jurnalul Oficial L 129, 19/05/1990, p. 0033—0035)

— Art. 1, art. 2.

4. Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind armonizarea legislației în statele membre privind asigurarea de răspundere civilă auto (A patra directivă privind asigurarea auto) (Jurnalul Oficial L 181, 20/07/2000, p. 0065)

— Art. 1, art. 2 lit. c) și d), art. 3.

Art. III. — De la data introducerii primei unice pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, atât pe teritoriul României, cât și în afara teritoriului acesteia, Fondul de protecție a victimelor străzii va fi preluat de Fondul de compensare prevăzut la art. 25 alin. 4 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Preluarea se va face în condițiile normelor emise în aplicarea Legii nr. 32/2000, precum și a Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Contractele de asigurare încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor continua în condițiile și termenii acceptați la data încheierii acestora.

Art. V. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial

al României, Partea I, cu excepția prevederilor care implică statutul României de stat membru, care se vor aplica de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. VI. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 37 alin. (2) și (3) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VII. — Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu
p. Ministrul integrării europene,
Istvan Csutak,
secretar de stat

București, 23 iunie 2005.
Nr. 61.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2002
privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională
pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 3 aprilie 2002,
pentru finanțarea Proiectului de dezvoltare rurală

Având în vedere necesitatea implementării Proiectului de dezvoltare rurală, faptul că, datorită perioadei foarte scurte până când Parlamentul își va încheia actuala sesiune parlamentară, la acest moment nu se mai poate promova, potrivit procedurii, un proiect de lege care să poată fi adoptat până la sfârșitul primei sesiuni ordinare a anului 2005, precum și numărul mare de proiecte necesare implementării Proiectului de dezvoltare rurală, circa 220 în faza-pilot, distribuite în 5 județe, aprobarea documentațiilor tehnico-economice potrivit procedurilor legale provocând întârzieri mari în derularea investițiilor și putând conduce ulterior la imposibilitatea asigurării finanțării pentru finalizarea acestora,

toate acestea vizând interesul public și constituind situații extraordinare,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — După articolul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2002 privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 3 aprilie 2002, pentru finanțarea Proiectului de dezvoltare rurală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 28 iunie 2002, aprobată prin Legea

nr. 563/2002, se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții din cadrul Proiectului de dezvoltare rurală se avizează de UMP prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. A și se aprobă prin hotărâri ale consiliilor locale.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 23 iunie 2005.
Nr. 62.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru organizarea Zilei Justiției

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea sumei de 190.000.000 lei din bugetul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea organizării Zilei Justiției în data de 3 iulie 2005.

Art. 2. — Se aprobă punerea la dispoziția Consiliului Superior al Magistraturii de către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” a Sălii de recepție a Palatului Snagov, în mod gratuit, pentru ziua de 3 iulie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Mihai Alexandru Voicu
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 29 iunie 2005.
Nr. 628.

★

RECTIFICĂRI

În Ordinul ministrului sănătății nr. 538/2005 pentru aprobarea Regulamentului achizițiilor publice organizate în sistemul sanitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 6 iunie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției Monitorul Oficial, Partea I):

— la art. 6 lit. a) a doua liniuță din Regulamentul achizițiilor publice organizate în sistemul sanitar, în loc de: „— pentru contractul de lucrări: 100.000 lei;” se va citi: „— pentru contractul de lucrări: 100.000 euro;”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 032873